

bilá a nemá zákonného zástupce. V původním znění §u 34 (bei Vermeidung des Ausschlusses) byla to sice lhůta propadná, ale ani to nemohlo vaditi, protože propadných lhůt jest celá řada a jsou buď ve svízelném postavení všichni, kdo některé z nich se svými nároky jsou podrobeni, nebo, pak-li by se výkladem došlo k výsledku, že uvedený důvod stavění lhůty platí i pro lhůty propadné, jak tomu jest v říšskoněmeckém právu již podle zákona, tedy nikdo. Nikdy však nebylo tu postavení dělníka něčím zvláštním, u jiných lhůt neznámým, a ostatně nikdy se v té příčině neobjevily ještě stesky, že by dělník z té příčiny byl o svůj nárok přišel.

Čís. 6573.

Nepřekonatelný odpor jest důvodem rozvodu manželství od stolu a lože pouze tehdy, připojil-li se k žalobní žádosti, třebas i dodatečně, také druhý manžel.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1926, Rv I 1274/26.)

Žaloba manžela proti manželce o rozvod manželství od stolu a lože pro nepřekonatelný odpor z viny žalované manželky byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatel, jenž uplatňuje pouze dovolací důvod podle čís. 4 §u 503 c. ř. s., spatřuje nesprávné posouzení právní v tom, že odvolací soud uznal, že rozvodový důvod nepřekonatelného odporu není po právu, jelikož žalovaná při nepřisežném výslechu jako strana uvedla, že nemá ku svému manželovi nijakého odporu a že jest ochotna obnoviti s ním manželské společenství. Sporná věc posouzena byla zcela správně, když žaloba se žalobním žádáním byla zamítnuta. Odvolací soud zjistil, že žalovaná nemá k žalobci přes jeho chování nijakého odporu vůbec, nadtož nepřekonatelného, a že nesvoluje, by manželství jejich rozvedeno bylo od stolu a lože z tohoto rozvodového důvodu, že naopak jest ochotna obnoviti se žalobcem, když změní své chování, manželské spoluzítí. Nemůže-li pro nepřekonatelný odpor povolena býti rozluka manželství, když se k žádosti za rozluku nepřipojí, třebas i dodatečně, také druhý manžel (§ 13 písm. i) rozl. zák.), nemůže v takovém případě povolen býti ani rozvod (§ 109 obč. zák.).

Čís. 6574.

Žalobou podle §u 35 ex. ř. nelze uplatňovati vzájemnou, ale ne-likvidní pohledávku.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1926, Rv I 1511/26.)